

סוד השדה
והרוח המסתורית
מספורי רבי שמעון בן חלפתא

**רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה תַלְמִיד חָכָם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, אֲךָ עָנִי מְרוֹד כָּל כֶּף שְׁלֹא הָיָה לוֹ מִה לֶאֱכֹל.
אֲף עַל פִּי כֵן, הוּא אָהֵב אֶת ה' בְּשִׁמְחָה וּבְכָל לֵב.**

חֲבֵרוֹ הַטּוֹב, רַבִּי חֲמָא, רָצָה לַעְזֹר לוֹ בְּלִי לְבִישׁ אוֹתוֹ. הוּא הֶצִיעַ: "קַח אֶת
הַשָּׂדֶה הַזֶּה, עֲבֹד בוֹ, וְנִתְחַלֵּק בִּיבּוֹל שְׂיֻצְמַח!"

רַבִּי שִׁמְעוֹן עֲבַד קִנְשָׁה מִהַבְקָר עַד הָעֶרֶב. הוּא חָרַשׁ, זָרַע וְהִשָּׁקָה, וְכָל פְּעוּלָה
שָׁלוּ לְוִוְתָהּ בְּתַפְלָה לֵּה' שִׁיְצְלִיחַ אֶת דִּרְכּוֹ.

הַחֵיטָה צִמְחָה וְנִקְצְרָה! עֲכָשׁוּ צָרִיךְ לְזֵרוֹת אוֹתָהּ לְאֹוִיר כִּדִּי שֶׁהָרוּחַ תַּעֲיִף אֶת
הַפִּפְסָלָת. אֵךְ מַה לַעֲשׂוֹת? עֲמֻדָה דְּמָמָה וְלֹא הִיָּתָה רוּחַ כָּלָל!

רַבִּי שְׁמַעוֹן הַנִּיחַ אֶת הַכֵּלִים, עָצַר אֶת עֲבוֹדָתוֹ, נָשָׂא עֵינָיו לַשָּׁמַיִם וּבִקֵּשׁ
מֵעֶמֶק הַלֵּב: "רִיבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנָּה שְׁלַח לִי רוּחַ טוֹבָה."

ה' שומע תפלת צדיקים! לפתע התחילה לנשב רוח חזקה וטובה.
רבי שמעון שמח, הניף את החטה באויר והודה לה'.

אַבֶּל אֲז... סַכְּנָה! הָרוּחַ הִיָּתָה כָּל כָּךְ חֲזָקָה, שֶׁהִיא הֶעִיפָה אֶת כָּל הַמוֹץ
וְהָאֲבָק הַמֵּלְכֵלֶךְ יָשָׁר לְתוֹךְ הַשָּׂדֶה הַנָּקִי שֶׁל הַנָּשִׁיךְ!

מִבְּחֹן הַצַּדִּיק: מָה לַעֲשׂוֹת? הֲאֵם לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה כְּדִי שְׂיִהְיֶה אוֹכֵל
לִילָדָיו הָרַעֲבִים, אוֹ לַעֲצֹר מִיָּד כְּדִי לֹא לְהִזִּיק לַחֲבֵירוֹ?

רַבִּי שְׁמַעוֹן עָצַר אֶת הָעֲבוּדָה וְזָעַק: "אָסוּר לִי לְהִזִּיק לְשַׁכְנֵי! אֲנִי
מַעֲדִיף לְהַשְׁאִיר עָנִי עוֹד יוֹם אֶחָד, וְלֹא לְפָגוּעַ בִּיהוּדֵי אַחֵר!"

הוא פָּנָה שׁוֹב לַשָּׁמַיִם, בְּדַמְעוֹת שֶׁל אֲהָבַת יִשְׂרָאֵל: "אָנָּה ה', תּוֹדָה עַל
הָרוּחַ, אֲדָּ בִקְשָׁתִי הִיא - שְׁלַח לִי הַצֵּלָה שֶׁלֹּא תִפְגַּע בְּאִף אָדָם!"

נס מן השמים!

כוון הרוח השתנה גך בפתע, והפסלת עפה שיר
ישר לתוך מימי הכנרת, בלי להזיק לאף אחד כלל!

"טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו."
רבי שמעון אסף את חטת הזֶהָב הַטְּהוֹרָה
מתוך שִׁמְחָה עֲצוּמָה וְהוֹדִיָּה לַה'.

כְּשֶׁאֲנִי עוֹשֶׂה מִשְׁהוּ שְׁטוֹב לִי...

הֲאִם זֶה פּוֹגֵעַ אוֹ
לְמִישְׁהוּ אַחֵר?

לְעֵצֹר!
כְּמוֹ רִבִּי
שִׁמְעוֹן!

הֲאִם זֶה מְכַבֵּד
אֶת כָּלֶם?

לְהַמְשִׁיךְ
בְּשִׁמְחָה!

גַּם כְּשֶׁעוֹשִׁים דְּבַר חָשׁוּב, ה' רוֹצֶה שְׁנִבְדֹּק שָׁזָה
לֹא בָּא עַל חֲשָׁבוֹן חֲבֵרֵינוּ. קִדְּשָׁה אֲמִתִּית הִיא
לְאַהֲבָה אֶת ה' – וּלְאַהֲבָה אֶת כָּל יְהוּדֵי!